

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010195
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5815010195.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 17. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Adriany Gallovej prejednal odvolanie obžalovaného Z. N. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/61/2015 z 5.11.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/61/2015 z 5.11.2019.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Z. N. uznaný za vinného zo zločinu skrátenej dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá bola určená vo výmere 3 roky.

Súčasne mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na dani z pridanej hodnoty vo výške 11.801,40 Eur.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť počas skúšobnej doby strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu, v obvode ktorého je miesto pobytu obžalovaného.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že toto podáva proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Spáchanie trestného činu popiera. S obchodnými spoločnosťami uvedenými v rozsudku spolupracoval, práce boli pre danú spoločnosť realizované a peniaze boli riadne vyplatené. Poukázal na čestné prehlásenie z 1.2.2012 konateľa spoločnosti ViVis Group, s.r.o., z ktorého vyplýva, že v roku 2011 vykonal pre spoločnosť Stefloor, s.r.o. práce uvedené vo faktúrach a tiež aj uhradenie v hotovosti. Poukázal na zápisnicu o ústnom pojednávaní vykonanom na Daňovom úrade Dolný Kubín, kde svedok E. uviedol, že pre spoločnosť Stefloor, s.r.o. vystavovala spoločnosť ViVis Group, s.r.o. faktúry, ktoré sú predmetom obžaloby a že tieto faktúry boli svedkom E. podpísané a práce boli pre spoločnosť Stefloor, s.r.o. vykonané a faktúry riadne zaplatené. Napriek tomu, že svedok čiastočne na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď, jeho tvrdenia neboli iným spôsobom preukázané ako pravdivé. V danom prípade sa malo uplatniť procesné pravidlo „in dubio pro reo“. V predmetnom trestnom konaní nebolo spoľahlivo preukázané protiprávne konanie obžalovaného, naopak v konaní sú v dôsledku zabezpečených dôkazov

zjavné rozpory vo výpovedi svedka S. E.. Poukázal, že vzhľadom na dĺžku konania prichádza do úvahy aj mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. V tomto smere poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ako aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Pokiaľ ide o dlh na dani pri trestnom čine skrátenia dane je nevyhnutné zdôrazniť, že je treba dôsledne odlišovať daňový subjekt, ktorý je účastný daňového konania a má povinnosť podať daňové priznanie a subjekt trestnoprávnej zodpovednosti, ktorý sa môže dopustiť daňového trestného činu, a to napríklad aj v mene právnickej osoby, ktorá je daňovým subjektom. Z tohto dôvodu nie je možné, aby sa fyzickej osobe, voči ktorej sa vyvodzuje trestnoprávna zodpovednosť za daňový trestný čin ukladala povinnosť uhradiť dlh na nezaplatenej dani ako napríklad súčasť podmieneného trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že takýto postup je možný len v prípadoch, ak daňovým subjektom je fyzická osoba a tá istá fyzická osoba je zároveň aj páchatelom trestného činu. Poukázal, že v predmetnej veci je zrejmé, že zdaniteľnou osobou, ako aj platiteľom dane bola právnická osoba Steffloor, s.r.o. Námestovo. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že v tomto štádiu konania je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok pre jeho podstatné chyby.

Zo skutkovej vety v napadnutom rozsudku vyplýva, že obžalovaný zaúčtoval do účtovnej evidencie nepravdivé faktúry dodávateľov v období od 25.4.2011, čo nezodpovedá zabezpečeným dôkazom, nakoľko zo spisu je zrejmé, že išlo o obdobie do 25.4.2011 tak, ako je toto správne uvedené aj v obžalobe. Dátum uvedený v napadnutom rozsudku, teda obdobie od 25.4.2011, potom robí celkovo skutok nelogickým, keďže z tohto je aj zrejmé, že obžalovaný podal daňové priznanie dňa 25.4.2011. Keďže takto nesprávne bol rozsudok aj vyhlásený, túto nesprávnosť nie je možné odstrániť vyhotovením opravného uznesenia.

Takáto zmena v skutkovej vete rozsudku nezodpovedá dôkaznej situácii a preto bude potrebné v novom rozsudku tento nedostatok odstrániť.

V odôvodnení rozsudku na č.l. 3 je nesprávne uvedená spoločnosť Cobalt Slovakia, s.r.o. vo vzťahu k svedkovi Z. K., ktorý mal byť v tejto spoločnosti podľa odôvodnenia prvostupňového súdu konateľom. Taktiež ide o nesprávny údaj, nakoľko ako vyplýva nielen zo spisu, ale aj zo skutku napadnutého rozsudku, správne má ísť o spoločnosť Kobau Slovakia, s.r.o.

Nesprávne je v skutkovej vete uvedená aj spoločnosť obžalovaného - Steffloor, s.r.o., nakoľko zo spisu vyplýva, že správne má byť uvedená spoločnosť Steffloor, s.r.o., vid' napr. č.l. 32 spisu. Aj tieto nepresnosti bude potrebné v rozsudku odstrániť s uvedením správnych názvov spoločností.

Na č.l. 3 a 4 rozsudku sú ako listinné dôkazy uvedené doklady z daňového konania, faktúry, príjmové pokladničné doklady, daňové priznanie, uznesenie OR PZ v Pezinku č. ORP-106/OEK-PK-2012, listinný materiál od N. N., daňové priznania, účtovné doklady, správy sociálnej poisťovne, správy obchodných partnerov, výpisy z obchodného registra, správy mesta Námestovo, správy OÚ Námestovo, odboru živnostenského podnikania, správy ÚPSVaR Námestovo, správy OR PZ DK, odd. dokladov, ktorých obsah však nie je v rozsudku uvedený a nie je teda zrejmé akú skutočnosť vo vzťahu k vine obžalovaného tieto dôkazy preukazujú, resp. majú preukazovať. Len takéto samotné vymenovanie listinných dôkazov v odôvodnení rozsudku bez toho, aby bol uvedený aj ich obsah z toho hľadiska, ktorú konkrétnu skutočnosť vo vzťahu ku skutku, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, majú preukazovať, považuje krajský súd za nesprávny postup, nakoľko rozsudok je z hľadiska týchto dôkazov nepreskúmateľný. Preto bude potrebné, aby okresný súd v novom rozsudku konkrétne rozviedol, čo ktorý listinný dôkaz vo vzťahu k prípadnej vine obžalovaného preukazuje.

V odôvodnení rozsudku je nesprávne konštatované, že obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a k veci nevypovedal. Takéto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko zo zápisnice o vylúchu obžalovaného v prípravnom konaní z 9.9.2013 na č.l. 14 vyplýva, že obžalovaný sa ku skutku, pre ktorý je stíhaný, vyjadril. Aj v tomto smere bude potrebné odôvodnenie napadnutého rozsudku opraviť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže ide o podstatné chyby rozsudku, kvôli ktorým je rozsudok najmä nejasný a nepreskúmateľný, krajský súd tento zrušil s tým, že odvolacími námietkami obžalovaného sa v tejto fáze konania nezaoberal. Až po opravách napadnutého rozsudku a jeho vyhotovení bez vyššie uvedených nedostatkov bude možné prihliadať na prípadné odvolacie námietky obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.